

Sag anlagt den 13. maj 2002 af Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-173/02)

(2002/C 169/37)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 13. maj 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Kongeriget Spanien ved Abogado del Estado, Santiago Ortiz Vaamonde, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg på Den Spanske Ambassade, 4-6, bvd. Emmanuel Servais.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 12. marts 2002, hvori den fastslog, at den støtte, der er ydet til komælksproducenter med henblik på erhvervelse af referencemængder, er uforenelig med fællesmarkedet, og at den skal tilbagebetales, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 87 og 88 EF, idet den omtvistede foranstaltning har støtte i den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter. De omtvistede foranstaltninger kan ikke anfægtes som stridende mod markedsordningen i et tilfælde, hvor denne udtrykkeligt åbner mulighed for vedtagelse af foranstaltninger af lignende art som de vedtagne, og som har samme formål. Den støtte, der er tildelt, er ikke beregnet til at dække driftsomkostningerne. Den ydes derimod på baggrund af en produktionsrettighed, der udgør et formuegode for bedriften. Støtten er i overensstemmelse med de mål, der er fastsat i de forordninger, der indfører tillægsafgiften, dvs. omstrukturering af mælke- og mejeriproduktsektoren, eftersom den har til formål at forbedre produktionsstrukturen inden for malkekvægsektoren, der har stor betydning for den regionale økonomi i Asturias. Den omstændighed, at støtten ikke stemmer formelt overens med de foranstaltninger, der er omhandlet i markedsordningen, gør den ikke uforenelig med ordningen, eftersom den indebærer en intervention, der er mindre end dem, der er fastsat og tilladt. I stedet for at yde den godtgørelse, som er fastsat i det første led i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 3950/92⁽¹⁾, opnår de asturiske myndigheder en

mere effektiv udnyttelse af de offentlige ressourcer, idet de gør det nemmere at få adgang til tillægsmængden for nogle kvægavlere, som ikke kan finansieres fuldt ud (via godtgørelsen), henset til de begrænsede midler, der står til rådighed. Det gøres endelig gældende, at den støtte, der er tildelt, ikke har og ikke kan få indflydelse hverken på priserne eller de samlede mængder, der vil blive produceret.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28.12.1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1256/1999 af 17.5.1999, EFT L 160 af 26.6.1999, s. 73.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 8. marts 2002 af Hoge Raad der Nederlanden i sagen Streekgewest Westelijk Noord-Brabant mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-174/02)

(2002/C 169/38)

Ved dom afsagt den 8. marts 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 10. maj 2002, har Hoge Raad der Nederlanden i sagen Streekgewest Westelijk Noord-Brabant mod Staatssecretaris van Financiën forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er det kun en borger, der som følge af en støtteforanstaltning berøres af en fordrejning af grænseoverskridende konkurrence, der kan påberåbe sig bestemmelsen i EF-traktatens artikel 93, stk. 3, sidste punktum (nu artikel 88, stk. 3, sidste punktum)?
2. I det tilfælde, hvor en støtteforanstaltning, som omhandlet i EF-traktatens artikel 93, stk. 3, sidste punktum (nu artikel 88, stk. 3, sidste punktum, EF) består i fritagelse fra en afgift (herunder afgiftsnedsettelse og -lettelse), hvis provenu tilfalder det offentlige, mens det ikke i den forbindelse er fastsat, at fritagelsen suspenderes under anmeldelsesproceduren, skal denne afgift da anses som en del af denne støtteforanstaltning — allerede som følge af at afgiftsopkrævningen hos dem, der ikke omfattes af en fritagelse, er det forhold, der gør den begunstigende virkning mulig, således at det i bestemmelsen fastsatte forbud også gælder for (opkrævningen af) denne afgift, så længe gennemførelsen af støtteforanstaltningen ikke er tilladt på grundlag af den nævnte bestemmelse?